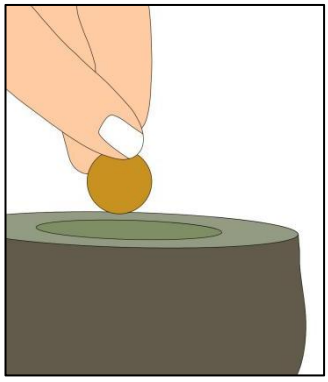

Христијанскиот обичај за давање милостина

Милостиња - облека, храна или пари што им се даваат на сиромашните луѓе

Евангелија

Внимавајте да не давате милостина пред луѓето, за да ве видат; инаку нема да имате награда од вашиот Отец небесен. Затоа, кога даваш милостина, не труби пред себе, како што прават лицемерите во синагогите и на улиците, за да бидат славени од луѓето. Вистина ви велам: тие ја имаат својата награда. Но, кога даваш милостина, нека не знае твојата лева рака што прави твојата десна рака, за да биде твојата милостина во тајност; а твојот Отец, Кој гледа во тајност, ќе те награди јавно. Матеј 6:1-4

А Исус одговори и рече: „ Еден човек слегуваше од Ерусалим во Ерихон и наиде на крадци, кои го соблекоа од облеката, го ранија и си заминаа, оставајќи го полумртов.“ И случајно еден свештеник слезе по тој пат; и кога го виде, помина од другата страна. Исто така и еден левит, кога беше на тоа место, дојде и го виде, и помина од другата страна. Но еден Самарјанин, патувајќи, дојде таму каде што беше; и кога го виде, се сожали на него. И отиде при него, му ги преврза раните, поливајќи го со масло и вино, и го качи на неговото добиче, и го однесе во гостилница, и се погрижи за него. А утредента, кога си замина, извади два пени, му ги даде на домаќинот и му рече: „Погрижи се за него; и што и да потрошиш повеќе, кога ќе се вратам, ќе ти вратам. Кој од овие тројца мислиш дека му беше ближен на оној што падна меѓу крадците?“ А тој рече: „Оној што му се смилува.“ Тогаш Исус му рече: „ Оди и ти прави така.“ Лука 10:30-37

Туку давајте милостиња од она што го имате, и ете, сè ќе ви биде чисто. Лука 11:41

Продадете го она што го имате и давајте милостиња; направете си вреќи што нема да овенат, богатство на небесата што не се истрошува, каде што крадец не се приближува, ниту молец не расипува. Зашто каде што е вашето богатство, таму ќе биде и вашето срце. Лука 12:33-34

Дела

Петар и Јован се качуваа заедно во храмот во часот на молитва, што беше деветти час. И носеа еден човек, куц од мајчина утроба, кого го оставаа секој ден пред вратата на храмот, наречена „Убава“, за да бара милостина од оние што влегуваа во храмот. Тој, гледајќи ги Петар и Јован како влегуваат во храмот, побара милостина. А Петар, вперувајќи го погледот во него и Јован,

рече: „Погледни нè!“ И ги слушаше, очекувајќи да добие нешто од нив. Тогаш Петар рече: „Сребро и злато немам, но она што го имам, ти го давам: во името на Исус Христос од Назарет, стани и оди!“ И го фати за десната рака и го подигна. И веднаш му зајакнаа нозете и глуждовите. И скокна, стана и одеше, и влезе со нив во храмот, одејќи, скокајќи и фалејќи Го Бога. Дела 3:1-8

И множеството од оние што поверуваа беше со едно срце и една душа; никој од нив не велеше дека нешто од неговиот имот е негово; туку сè им беше заедничко. И со голема сила апостолите сведочеа за воскресението на Господ Исус; и голема благодат беше врз сите нив. Немаше ниту еден меѓу нив во недостиг, зашто сите што имаа ниви или куќи ги продаваа и ги донесуваа цените на продадените работи и ги ставаа пред нозете на апостолите; и секому му се делеше според неговата потреба. А Јосиф, наречен од апостолите Варнава (што се преведува како син на утехата), левит, од Кипар, имаше земја, ја продаде и ги донесе парите и ги стави пред нозете на апостолите. Дела 4:32-37

Во Јопија имаше една ученичка по име Тавита, што во превод се вика Дорка; таа жена беше полна со добри дела и милостини што ги правеше. Дела 9:36

Во Кесарија имаше еден човек по име Корнелиј, стотник од четата наречена Италијанска. Човек побожен и богобојазлив со целиот свој дом, кој му даваше многу милостини на народот и постојано му се молеше на Бога. Виде во видение, околу деветтиот час од денот, ангел Божји како влегува кај него и му вели: „Корнелиј!“ И кога го погледна, се исплаши и рече: „Што е, Господи?“ А тој му рече: „Твоите молитви и твоите милостини се искачија пред Бога како спомен.“ Дела 10:1-4

А Корнелиј рече: „Пред четири дена постев до овој час, а во деветтиот час се молев во мојот дом, и ете, еден човек во светла облека застана пред мене и рече: „Корнелиј, твојата молитва е услишена и твоите милостини се споменуваат пред Бога.“ Дела 10:30-31

Ви покажав сè, дека така трудејќи се треба да им помагате на немоќните и да ги помните зборовите на Господа Исуса, како рече: „ Поблажено е да се дава отколку да се прима.“ Дела 20:35

И затоа се трудам секогаш да имам чиста совест пред Бога и пред луѓето. А по многу години дојдов да му донесам милостина на мојот народ и приноси. Дела 24:16-17

Кој крадел, нека не краде повеќе, туку нека се труди, работејќи добро со рацете свои, за да има да му даде на оној што има потреба. Ефесјаните 4:28

Апокрифи

Јас, Товит, во сите денови од мојот живот одев по патиштата на вистината и правдата, и направив многу милостини на моите браќа и на мојот народ, кои дојдоа со мене во Ниневија, во земјата асирска. Товит 1:3

И во времето на Енемесар им давав многу милостини на моите браќа, им го давав лебот свој на гладните и облеката своја на голите; и ако видов некого од мојот народ мртов или фрлен околу ѕидините на Ниневија, го погребував. Товит 1:16-17

Давај милостиња од својот имот; и кога даваш милостиња, не дозволувај твоето око да биде завидно, ниту да го свртиш лицето свое од никого сиромав, и лицето Божјо нема да се одврати од тебе. Ако имаш изобилство, давај милостиња соодветно; ако имаш само малку, не плаши се да дадеш според тоа малку, зашто собираш добро богатство за денот на потребата. Зашто таа милостиња избавува од смртта и не дозволува да влезе во темнина. Зашто милостињата е добар дар за сите што ја даваат пред очите на Севишниот. Товит 4:7-11

Дај од лебот свој на гладните и од облеката своја на голите; и според изобилството твоја давај милостиња; и нека не ти завидува окото кога даваш милостиња. Товит 4:16

Молитвата е добра со пост, милостина и праведност. Малку со праведност е подобро отколку многу со неправда. Подобро е да се дава милостина отколку да се собира злато: зашто милостината избавува од смрт и ќе ги исчисти сите гревови. Оние што прават милостина и праведност, ќе бидат исполнети со живот: Товит 12:8-9

Така Товит заврши со фалењето на Бога. Имаше осум и педесет години кога го изгуби видот, кој му се врати по осум години. Даваше милостина и растеше во стравот од Господа Бога, фалејќи Го. Товит 14:1-2

И погреби ме достојно, и твојата мајка со мене; но не останувај повеќе во Ниневија. Сети се, сине мој, како Аман се справи со Ахијахар, кој го одгледа, како од светлина го одведе во темнина и како го награди повторно: сепак Ахијахар беше спасен, но другиот ја доби својата награда: зашто тој отиде во темнина. Манасија даде милостина и избега од стапиците на смртта што му ги поставија: но Аман падна во стапицата и загина. Затоа сега, сине мој, размисли што прави милостината и како правдата избавува. Откако ги кажа овие работи, го предаде духот на постела, на сто и осум и педесет години; и го погреба чесно. Товит 14:10-11

Водата ќе го изгаси пламениот оган, а милостината ќе направи искупување за гревовите. Сирах 3:30

Немој да се обесхрабруваш кога се молиш, ниту да даваш милостина. Сирах 7:10

Ништо добро не може да му дојде на оној што постојано е зафатен со зло, ниту на оној што не дава милостина. Сирах 12:3

Милостињата на човекот е како печат кај него, и тој ќе ги чува добрите дела на човекот како зеница во окото, и ќе им даде покајание на синовите и ќерките свои. Сирах 17:22

Зачувај милостина во своите ризници, и таа ќе те избави од секоја неволја. Сирах 29:12

Кој го сака златото, нема да биде оправдан, а кој се стреми кон расипаност, ќе има доволно од него. Златото е пропаст за мнозина, а нивната пропаст е присутна. Тоа е камен на сопнување за оние што му принесуваат жртви, и секој будала ќе биде фатен со него. Блажен е богатиот

што е без мана, а не тргнал по злато. Кој е тој? И ние ќе го наречеме блажен, зашто чудеса направи меѓу својот народ. Кој е искушан со тоа и се најде совршен? Тогаш нека се фали. Кој би можел да навреди, а да не навреди? Или да направи зло, а да не го стори? Неговиот имот ќе биде утврден, и собранието ќе ги објави неговите милостини. Сирах 31:5-11

Кој возвраќа добро, принесува фино брашно, а кој дава милостина, жртвува пофалба. Сирах 35:2

Браќата и помошта се против времето на неволја, но милостината ќе избави повеќе од обете. Сирах 40:24

Изгубени книги од Библијата

Блажената и секогаш славна Дева Марија, потекнувајќи од царското родо и семејството Давидово, се роди во градот Назарет и се воспита во Ерусалим, во храмот Господов. Името на нејзиниот татко беше Јоаким, а на нејзината мајка Ана. Родот на нејзиниот татко беше од Галилеја и од градот Назарет. Родот на нејзината мајка беше од Витлеем. Нивниот живот беше чист и праведен пред Господа, побожен и беспрекорен пред луѓето. Зашто целиот свој имот го поделија на три дела: едниот го посветија на храмот и на службениците на храмот; другиот го разделија меѓу странците и луѓето во сиромашни услови; а третиот го задржаа за себе и за потребите на своето семејство. Евангелие за раѓањето на Марија 1:1-4

Не плаши се, Јоакиме, ниту се вознемирувај кога ќе ме видиш, зашто јас сум ангел Господов испратен од Него кај тебе, за да те известам дека твоите молитви се услишени и дека твоите милостини се вознесени пред Бога. Евангелие за раѓањето на Марија 2:3

Потоа ангелот ѝ се јавил на неговата сопруга Ана и ѝ рекол: „Не плаши се и не мисли дека она што го гледаш е дух. Зашто јас сум ангелот кој ги принесов вашите молитви и милостина пред Бога, а сега сум испратен кај вас за да ве известам дека ќе ви се роди ќерка, која ќе се нарече Марија и ќе биде благословена од сите жени.“ Евангелие за раѓањето на Марија 3:1-2

Третата книга на пастирот на Ермас 2:1-13 (Споредби)
1 Додека одев во полето и ги разгледував брестот и лозата, размислувајќи за нивните плодови, ми се појави ангел и ми рече: „За што размислуваш толку долго во себе?“
2 И му реков: „Господине, мислам на оваа лоза и на овој брест затоа што нивните плодови се убави.“ А тој ми рече: „Овие две дрвја се поставени како пример за Божјите слуги.“
3 И му реков: „Господине, би сакал да знам во што се состои обликот на овие дрвја што ги споменуваш.“ Слушај, рече тој, ги гледаш ли оваа лоза и овој брест? Господине, реков, ги гледам.
4 Оваа лоза, вели тој, е плодна, но брестот е дрво без плод. Сепак, оваа лоза, ако не беше засадена од овој брест и потпрена од него, немаше да даде многу плод; но, ако лежеше на земја, ќе дадеше само лоши плодови, бидејќи не се држеше на брестот; додека, потпрена на брестот, таа дава плод и за себе и за тоа.
5 Затоа, видете како брестот дава не помалку, туку повеќе плодови од лозата. Како, господине, реков јас, дава повеќе плодови од лозата? Затоа што, рече тој, лозата потпрена на брестот дава и многу и добар плод; додека, ако лежи на земја, ќе даде само малку, и тоа многу лошо.

6 Затоа, оваа споредба им е изнесена на Божјите слуги; и ги претставува богатите и сиромавите. Јас одговорив: „Господине, објаснете ми го ова. Слушајте“, рече тој; богатиот човек има богатство; но пред Господа е сиромашен; зашто е преокупиран со своето богатство и малку му се моли на Господа; а молитвите што ги упатува се мрзливи и без сила.
7 Затоа, кога богатиот човек им помага на сиромасите со она што му е потребно, сиромавиот се моли на Господа за богатите; и Бог му дава на богатиот секакви добра, бидејќи сиромавиот е богат во молитва; и неговите молби имаат голема сила пред Господа.
8Тогаш богатиот им служи на сиромасите во сè, бидејќи гледа дека Господ го слуша; и тој со поголема волја и без сомнение му дава што му треба, и се грижи ништо да не му недостасува.
9 И сиромавиот Му благодари на Господа за богатите, зашто и двајцата ја работат својата работа од Господа.
10 Кај луѓето, пак, се смета дека брестот не дава плод; и тие не знаат ниту разбираат дека, кога ќе се придружи на лозата, лозата раѓа двоен принос, и за себе и за брестот.
11 Така и сиромашните што му се молат на Господа за богатите, Тој ги слуша; и нивното богатство се зголемува, бидејќи им служат на сиромашните со нивното богатство. Затоа и двајцата стануваат учесници во добрите дела еден на друг.
12 И така, секој што ќе ги прави овие работи, нема да биде оставен од Господ, туку ќе биде запишан во книгата на животот.
13 Блажени се оние што се богати и сметаат дека се збогатиле, зашто оној што е свесен за ова, ќе може да им служи на другите.

Заборавените книги од Едем

Завет на Завулон 2:1-21
1 А сега, деца, ви велам да ги пазите заповедите Господови и да покажувате милост кон ближните свои и да имате сочувство кон сите, не само кон луѓето, туку и кон животните.
2 Поради сето ова Господ ме благослови, и кога сите мои браќа беа болни, јас излегов без болест, зашто Господ ги знае намерите на секој од нив.
3 Имајте, пак, сочувство во вашите срца, деца мои, зашто како што човекот постапува со својот ближен, така и Господ ќе постапи со него.
4 Зашто синовите на моите браќа беа болни и умираа поради Јосиф, бидејќи не покажаа милост во своите срца; но моите синови беа зачувани без болест, како што знаете.
5 И кога бев во земјата Хананска, покрај морскиот брег, уловив риба за Јаков, мојот татко; и кога многи се задавија во морето, јас останав неповреден.
6 Јас бев првиот што направи чамец за пловење по морето, зашто Господ ми даде разум и мудрост во него.
7 И спуштив кормило зад него и испружив едро на друго исправено парче дрво во средината.
8 И пловев таму по бреговите, ловејќи риба за куќата на мојот татко додека не стигнавме во Египет.
9 И од сочувство го споделив мојот улов со секој странец.
10 И ако некој човек беше странец, или болен, или стар, ја варев рибата, ја подготвував добро и им ја нудев на сите луѓе, според потребите на секој човек, тагувајќи со нив и сочувствувајќи со нив.
11 Затоа и Господ ме насити со изобилство риби кога ловев риба, зашто оној што дели со својот ближен добива многу повеќе од Господа.
12 Пет години ловев риба и му давав на секој што ќе го видев, и тоа беше доволно за целиот дом на мојот татко.

13 А летото ловев риба, а зимата чував овци со моите браќа.
14 Сега ќе ви објавам што направив.
15 Во зима видов човек во неволја, гол, и се сожалив на него, па тајно украдов облека од куќата на татко ми и му ја дадов на оној што беше во неволја.
16 Затоа, деца мои, од она што ви го дава Бог, покажувајте сочувство и милост без двоумење кон сите луѓе и давајте му на секој човек со добро срце.
17 И ако немате средства да му дадете на оној што има потреба, имајте сочувство кон него во срцето на милоста.
18 Знам дека раката моја не најде средства да му дадам на оној на кој му е потребна, и одев со него плачејќи седум стадиуми, а утробата моја копнееше кон него во сочувство.
19 Затоа и вие, чеда мои, бидете милосрдни кон секој човек, за да ви биде и Господ милостив и сочувствителен.
20 Зашто и во последните денови Бог ќе ја испрати Својата милост на земјата, и каде и да најде милост, ќе престојува во него.
21 Зашто во степенот до кој човекот има сочувство кон своите ближни, во истиот степен и Господ има сочувство кон него.